

sionsberettigede. Men jeg maa hertil bemærke, at om der end er Enkelte i denne Klasse af Betjente, som i den senere Tid her i Kjøbenhavn have faaet kongelig Bestalling, og som følge heraf ere pensionsberettigede, er det dog en betydelig Udvidelse, der foregaaer, naar dette udstrækkes over hele Landet. Om endogsaa Tallet ikke bliver større end forhen, hvilket det idetmindste vil blive efter det af Udvalget gjorte Forslag, vil dog det, at der bliver udnævnt saadanne pensionsberettigede Personer af den hele Klasse, hvortil de høre, lede til, at man kommer til at give et større Antal af saadanne Pensioner end hidtil har fundet Sted. Efter de Grundsætninger, som ere fulgte her i Landet til den seneste Tid, har denne Klasse af Betjente ikke haft Afgang til Pension. Efter Soldforordningen 1ste Februar 1797 § 88 var endog alle Soldembedsmænd underkastede Afstedigelse efter Resolution, og havde altsaa strengt taget ingen Verettigelse til Pension, ligesom dette ogsaa er Tilfældet i mangfoldige andre konstitutionelle Stater, og jeg skulde troe i de fleste. Det er altsaa dog vistnok noget betænkeligt, at man optager de omhandlede Personer blandt de pensionsberettigede Embedsmænd, og det forekommer mig ogsaa, at det har noget Eget ved sig, at Enkelte skulde udsøges, som skulde have denne Pensionsberettigelse, medens Andre forbigaaes. Saaledes vil jeg da langt hellere i enhver Henseende foretrække, at denne Klasse af Betjente udelukkes fra den Pensionsberettigelse, Pensionsloven hjemler, men at der derimod for dens Vedkommende gjordes et særskilt Forslag, hvorefter den efter andre Regler og efter et andet Forhold fik Afgang til Understøttelse, naar de til samme hørende Betjente fik Afked af Grunde, som ikke kunde tilregnes dem, og det er det, jeg har haft for Øie. Naar jeg vil stemme for, at sidste Membrum af § 4 udgaaer, er det ingenlunde mit Dnsste, at denne Klasse af Betjente skulde være uden Afgang til Understøttelse, naar de efter et godt Forhold blive entledigede paa Grund af Alder eller Svagelighed, og jeg troer heller ikke man burde tage det saa strengt, at ogsaa mindre Feil, disse Personer kunne have begaaet i

deres Betjeninger, aldeles skulde kunne udelukke dem derfra. Men her er Taleren om den almindelige Pensionsberettigelse, om Pensionsberettigelse lige med de egenlige Statsbetjente, og dertil troer jeg ikke, de bør henregnes, ligesom jeg i det Hele troer, at man ikke bør udvide den Klasse af Statsborgere, som skal henregnes til Statsbetjente, og paa Grund deraf lade den komme til at sidde saa fast, at de ikke kunne affediges, uden at deres Forhold er af den Natur, at de kunne blive dømt fra deres Bestillinger, eller at Staten paa anden Maade maa holde dem skadesløse for de Indtægter, de have haft i deres Embeder.

Finantsministeren: Jeg maa bede om Tilladelse til at gjøre en factist Verigtigelse. Enten maa jeg have udtrykt mig meget utydeligt eller ikke være blevet hørt, naar den ærede Taler, som sidst havde Ordet, kan gjentagende vedblive at fremhæve, at der skulde være Tale om at gjøre Noget for en Klasse, som først i den seneste Tid skulde have faaet Bestalling. Det er ingenlunde saa, at 80 Soldassistenten først i den seneste Tid have faaet Bestalling, men, hvad der er nyt, er, at Tallet er fastsat til 80; thi før fik Alle, eller et Antal af 100 til 104, den. Det er altsaa ikke noget Nyt, der er skeet i den seneste Tid, at de have faaet Bestalling. Den samme ærede Landstingsmand har paaberaabt sig Soldforordn. af 1ste Februar 1797, men den taler ikke om denne Klasse alene, men om samtlige Soldembedsmænd, og den taler ikke et Ord om deres Pensionsberettigelse, den taler slet ikke om Andet end det, man i de tydske Lovgivninger oftere forstaaer ved en Tjeneste-Pragmatik, nemlig at enhver Sold- og Consumtionsembedsmand staaer under Generaltoldkammeret til Ansvar for Kongen paa en saadan Maade, at man ikke behøver ved Dom at see ham sneret; der er slet ikke Tale om Pensionsberettigelse, og det Forhold, at Soldassistenterne i Kjøbenhavn have været pensionsberettigede, vil jeg, om jeg ikke husker meget feil, kunne føre tilbage endog hiinsides Forordningen af 1ste Februar. 1797; under alle Omstændigheder er det en meget gammel Indretning.